

[Boligministeren.]

Københavns boligkommission har i slutningen af oktober 1976 meddelt, at det ikke vil være muligt for boligkommissionen rettidigt at træffe afgørelse for de ca. 10.000 lejligheder, der er omfattet af disse regler. Boligkommissionen har såvel over for mig som ved foretræde for folketingets boligudvalg redegjort for Københavns kommunes problemer, idet man samtidig har anmodet om, at fristen for boligkommissionens beslutninger forlænges med 6 måneder.

Jeg vil godt understrege, at jeg finder det meget beklageligt, at Københavns kommune ikke ser sig i stand til at overholde fristen for boligtilsynets beslutninger. Jeg mener ikke, at det har været urealistisk at overholde denne frist, og denne holdning har jeg da også givet udtryk for under et samråd for nylig i folketingets boligudvalg. På den anden side må det nok erkendes, at det er en uholdbar situation, hvis Københavns kommune – ved en fastholdelse af de gældende frister – i større målestok kommer til at stå som lovbryder. Ud fra disse synspunkter sigter lovforslaget på at imødekomme andragendet fra Københavns kommune, men således at udskydelsen gøres generel for samtlige landets kommuner, og således at beslutning i alle tilfælde – uanset hvornår indberetning rent faktisk har fundet sted – skal være truffet inden udgangen af maj 1977.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at man ikke er bekendt med, om overholdelsen af den gældende 3 måneders frist vil volde problemer for andre af landets boligtilsyn, men at det ikke på forhånd udelukkes, at der i nogle kommuner i enkelte tilfælde kan være tale herom.

Den foreslåede fristforlængelse må ikke opfattes som en »sovepude« for de enkelte boligtilsyn. Det er således forslagets klare forudsætning, at boligtilsynets afgørelse – uanset gennemførelsen af en fristforlængelse – skal træffes uden unødigt forsinkelse, således at den oprindelige frist i videst muligt omfang overholdes. Ud fra samme hensyn forudsættes det yderligere, at boligtilsynet træffer afgørelse løbende i takt med gennemgangen af de enkelte bygninger, således at afgørelsen for den enkelte ejendom ikke skal afvente, at samtlige sager er færdigbehandlet. Endelig er det en forudsætning, at boligtilsynet prioriterer sine afgørelser på en sådan måde, at der først træffes beslutning om de bygninger, hvor det på forhånd er

forholdsvist utvivlsomt, hvilke foranstaltninger der skal udføres. F. eks. vil det ofte ligge nogenlunde klart, i hvilke tilfælde der skal foretages fuld brandsikring, og i hvilke tilfælde bygninger skal nedrives. En udskydelse af fristen for boligtilsynets beslutninger skulle således som hovedregel alene få virkning for den kategori af bygninger, hvor der skal ske lempet brandsikring. Disse afgørelser vil nemlig typisk kræve en nøje gennemgang af bygningen og vil derfor også i almindelighed være mest tidkrævende.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og villige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Knud Jespersen* (DKP):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger og forslag til lov om nedsættelse af en kommission til undersøgelse af kapitalkoncentrationen i erhvervslivet, idet jeg om motiveringen for forslagene skal henvide til lovforslagenes bemærkninger.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m.

Lovforslaget vedrører nogle mindre, tekniske ændringer i chokoladeafgiftsloven med det sigte at fjerne konkurrencemæssige skævheder og sikre afgiftens provenu.

Det foreslås således, at der skal betales afgift af overtrækschokolade, der fremstilles i virksomheder, der producerer afgiftsfri varer, især konsum-is eller biskuiten, og anvender overtrækket til disse varer. Efter den gældende lov skal sådanne virksomheder alene betale afgift af det indkøbte kakaopulver, men ikke af den tilsatte mængde sukker og fedt. Ved ændringen tilvejebringes der ligelighed i beskattningen mellem færdigt overtræk, der leveres af chokoladefabrikkerne, og det af konsum-is- og biskuitfabrikker selv fremstillede overtræk.

Efter lovforslaget begrænses endvidere den gældende lovs afgiftsfritagelse for andre kakaoholdige mælkeprodukter end kakao- og chokolademælk til at omfatte sådanne varer, som ikke efter beskaffenhed eller anvendelse kan betragtes som erstatningsvarer for eller ef-

[Ministeren for skatter og afgifter.]

terligninger af beskattede chokolade- og sukkervarer. Baggrunden for forslaget er fremkomsten af nye mælkeprodukter, som i sammensætning og udseende ligger meget nær afgiftsbelagte chokoladevarer, og som tillige markedsføres som chokoladepålæg o. lign.

Lovforslaget vil ikke medføre nogen ændring i chokoladeafgiftens provenu, der udgør ca. 300 mill. kr. årligt.

Jeg skal herved anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til ministeren for offentlige arbejder af Glensgård.

(Forespørgsel nr. III. Anmeldt 17/11 76).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Behandling af visse sager efter lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.).

(Lovforslag nr. L 75. Fremsat 19/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ejler Koch (S):

Det foreliggende forslag til ændring af retsplejeloven er et konsekvensforslag af det tidligere fremsatte forslag til ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

I socialdemokratiet har vi den opfattelse, at det må være rigtigt, at den egentlige, materielle diskussion om disse problemer må finde sted i arbejdsmarkedsudvalget, og at vi så i retsudvalget i et vist omfang må tilpasse de nødvendige regler til de resultater, som man når dér.

Jeg ved, at man fra juridisk side og fra andre sider vil kunne rejse mange principielle spørgsmål om betimeligheden af at oprette specialdomstole, og mange andre principielle problemer vil kunne blive rejst. Jeg tror imidlertid, det er fornuftigt i denne sag at tillægge det meget betydelig vægt, at parterne på arbejdsmarkedet lægger afgørende vægt på at få be-

handlingen af disse sager samlet, ikke mindst fordi man påregner, at antallet af disse sager vil blive meget lille. Det er derfor vigtigt, at vi for at nå frem til en nogenlunde ensartet behandling af sagerne får en koncentration af behandlingen. Selv om man måske kunne have visse principielle betænkeligheder, så tror jeg, at vi i retsudvalget må rette os efter de materielle og saglige overvejelser, som skal finde sted i arbejdsmarkedsudvalget, og hvor man i givet fald når til et resultat.

Jeg kan tilsige socialdemokratiets støtte til at gennemføre de nødvendige ændringer i retsplejeloven som konsekvens af de resultater, man når i arbejdsmarkedsudvalget.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

I lovforslag nr. L 21 om 30 dages varsling m. v. ved større afskedigelser er der jo en bestemmelse om, at sager, der har betydning for lovens anvendelse, skal behandles ved Københavns byret med lægdommere og ikke ved de lokale retter. Det lovforslag, vi nu har foran os, indeholder de ændringer i retsplejeloven, der er nødvendige, for at en sådan ordning kan gennemføres. Dette forslag må derfor betragtes som værende teknisk, mens det absolut kan diskuteres, om det er en god ordning at lægge alle de sager, jeg nævnte før, ved Københavns byret.

Begrundelsen for, at man vil lægge sagerne ved Københavns byret, er, at man på den ene side vil have en centraliseret behandling, og for på den anden side at få et vist lokalkendskab ind vil man have lægdommere, altså i dette tilfælde repræsentanter for arbejdsmarkedet, til at deltage i behandlingen af disse sager. Det er jo noget, der i øjeblikket diskuteres i arbejdsmarkedsudvalget.

Jeg vil gerne bede justitsministeren om at oplyse, hvilke kommentarer retterne og Den danske Dommerforening har haft til den ordning, der er blevet foreslået her. Vi kan vende tilbage til dette lovforslag senere, når vi nærmere har vurderet selve ordningen, men jeg vil godt sige, at jeg mener, det absolut er på sin plads, at vi også i retsudvalget vurderer de juridiske konsekvenser af den foreslåede ordning.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke gå ind for dette lovforslag.

Vi finder, det er betænkeligt at gøre en be-